

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/76/2022
Identifikačné číslo spisu: 4021200051
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4021200051.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: N. C., W.. XX.X.XXXX, F. Z. XX, W. A., právne zast. advokátom JUDr. Vladimírom Lamačkom, so sídlom Hlavné nám. 7, 940 52 Nové Zámky, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16.12.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sa/13/2021 - 38 zo dňa 18.10.2021 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sa/13/2021 - 38 zo dňa 18.10.2021 tak, že z r u š u j e rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16.12.2020 a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Nitre (ďalej ako „správny súd“) rozsudkom č.k. 23Sa/13/2021 - 38 zo dňa 18.10.2021 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16.12.2020 (ďalej ako „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná rozhodla o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.10.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) o priznaní invalidného dôchodku od 12.08.2018 v sume 271,20 eur mesačne podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdila a odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietla.

3. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 23.10.2018 priznal žalobcovi invalidný dôchodok od 12.08.2018 v sume 271,20 eur, pretože podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Nové Zámky zo dňa 18.09.2018 žalobca je invalidný z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50%, v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

4. Žalovaná v poradí prvým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.01.2019 odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie. Toto rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 9Sk/37/2019 zo dňa 30.09.2020 z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu s tým, že v novom rozhodnutí je posudkový lekár žalovanej povinný záver o percentuálnej miere poklesu vykonávať zárobkovú činnosť riadne a presvedčivo odôvodniť tak ku vzniku invalidity ako aj ku dňu vzniku prípadného neskoršieho zvýšenia miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť na podklade nových lekárskeho nálezov (vrátane nálezu zo dňa 04.03.2019).

5. Žalovaná v odôvodnení tu preskúmaného rozhodnutia uviedla, že v záujme objektívneho posúdenia lekárskeho nálezov zo dňa 18.06.2018 a 04.03.2019 boli tieto vyžiadané cestou právneho zástupcu žalobcu, ktorý ohľadne nálezu zo dňa 04.03.2019 oznámil, že jeho klient uvedený deň neabsolvoval žiadne vyšetrenie, a teda nedisponuje z tohto dátumu žiadnym lekárskeho nálezom. Neurologické vyšetrenie zo dňa 18. 06. 2018 doručil a z tohto vyplýva, že vyšetrením EMG zo dňa 13. 12. 2017 bola potvrdená ťažká neuropathia s denerváciou periférnych častí n. tibialis a peroneus vpravo (ďalej tiež ako „neuropatia“) ako komplikácia cukrovky.

6. Žalovaná ďalej konštatovala, že tieto nálezy posudkoví lekári k dispozícii nemali v čase vydania rozhodnutia zo dňa 25.01.2019 a nález zo dňa 04.03.2019 ani neexistuje, preto ich nemohli zahrnúť do procesu posudzovania. Doterajšími lekárskeho vyšetreniami je jednoznačne preukázané rozhodujúce zdravotné postihnutie, a to cukrovka, typ 2, podľa kapitoly IV, položky 1, písmena c) prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení, závislá od inzulínu a tabletiiek, kompenzovaná štyrmi dávkami inzulínu a príslušnými tabletkami. Všetky diabetologické vyšetrenia dokumentujú dobrú kompenzáciu ochorenia. Prítomná je ťažká neuropathia n. tibialis a peroneus fibularis ako jediná komplikácia diabetu. Z posudkového hľadiska platí, že ak je u cukrovky prítomná len jedna komplikácia, prislúcha tomuto postihnutiu miera poklesu je 50 % - dolná hranica rozpätia od 50 % do 75 %. Žalovaná ďalej konštatovala, že ak by za rozhodujúce zdravotné postihnutie bola určená ťažká neuropathia n. tibialis, alebo ne. fibularis, patrila by miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 35 % do 45 %, a to aj pri úplnom prerušení nervu, čo ešte v súčasnosti nie je preukázané. Z tohto dôvodu aj údaj o zhoršení neuropatie v závere neurologického vyšetrenia z 22. 06. 2020 je irelevantný. Pri posudzovaní platí zásada, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím je to, ktorému patrí vyššia miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Z toho vyplýva, že miera poklesu 50 % pri posudzovaní bola správne určená. Správne bol určený aj dátum vzniku invalidity, t. j. 12.08.2018, od skončenia poberania nemocenského. Cukrovka je dobre kompenzovaná, s jednou komplikáciou. Ostatné zdravotné postihnutia (ťažká diabetická neuropathia n.tibiális a fibuláris I.dx., sarkoidóza I. st. od r. 2007 v kľudovom štádiu, stav po embólii do a. pulmonalis 08/2017, porucha tukového metabolizmu) nepriaznivo neovplyvňujú celkový zdravotný stav. Pľúcne ochorenie je dlhodobé v kľude, bez ventilačnej poruchy. Hodnoty krvného tlaku sú pri liečbe v normálnych hodnotách. Naďalej je žalobca invalidný, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50%.

7. Správny súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že žalobca v žalobe nepreukázal listinnými dôkazmi, že jeho zdravotný stav odôvodňuje vyšší stupeň invalidity. Správny súd považoval preskúmané rozhodnutie žalovaného za vydané v súlade so zákonom o sociálnom poistení ako aj prílohou č. 4 k zákonu. Vykonaným dokazovaním nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by malo byť rozhodnutie žalovanej zrušené, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol. V závere

konštatoval, že ak by žalobca relevantným spôsobom preukázal výrazné zhoršenie svojho zdravotného stavu, môže kedykoľvek požiadať žalovanú o zvýšenie sumy invalidného dôchodku.

8. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu včas podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Žiadal napadnutý rozsudok správneho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

9. Podľa sťažovateľa konštatácia správneho súdu, že ostatné zdravotné poruchy sťažovateľa neovplyvňujú nepriaznivo zdravotný stav je nelogická a nesprávna, pretože všetky jeho zdravotné poruchy zapríčiňujú jeho nepriaznivý zdravotný stav, kde miera poklesu jeho zdravotnej spôsobilosti podľa vyjadrenia posudkového lekára príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny je na úrovni 70% , teda vo výrazne vyššej miere ako stanovila posudková komisia žalovanej.

10. Podľa sťažovateľa sa správny súd nezaoberal tým, že žalovaná rozhodnutím zo dňa „16.12.2019“ (pozn. súdu: zrejme mal žalobca na mysli tu preskúmané rozhodnutie zo dňa 16.12.2020), vychádzajúc zo záverov posudku posudkového lekára, nesprávne a v rozpore s objektívnymi lekárskymi nálezmi indikovala ako rozhodujúcu endokrinnú chorobu, poruchu výživy a premeny látok cukrovku ťažko kompenzovateľnú s opakovanými stavmi kolísania hodnôt glykémie a diabetickými komplikáciami, pričom za iné zdravotné postihnutia ako diabetická polyneuropatia, porucha tukového metabolizmu posudkový lekár nepriznal zvýšenie miery poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení, čím postupoval v rozpore s právnym názorom najvyššieho súdu v rozsudku sp. zn. 9Sk/37/2019, zdôvodnenie posudkovým lekárom bolo nedostatočné, nepresvedčivé a zmätočné a krajský súd sa touto žalobnou námietkou dôsledne nezaoberal.

11. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 18.03.2022. Uviedla, že dôvody uvedené sťažovateľom v kasačnej sťažnosti nepovažuje za opodstatnené, správny súd vec náležite právne posúdil, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Kasačnému súdu navrhla podanú kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, včas a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), po oboznámení sa s administratívnym a súdnym spisom a sťažnostnými námietkami zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je potrebné zrušiť.

13. Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia (28.12.2020) poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

14. Podľa § 71 ods. 1 poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, má pokles schopností vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

15. Podľa § 71 ods. 2 dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako 1 rok.

16. Podľa § 71 ods. 3 pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje v porovnaní telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný, výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 71 ods. 6 miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou, dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

18. Podľa § 71 ods. 8 mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť nad hornú hranicu miery poklesu podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmienujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

19. Kasačný súd nepovažuje za potrebné podrobne sa venovať každému detailu konania pred správnymi orgánmi či pred krajským súdom a nadbytočne tak opakovať fakty, ktoré sú účastníkom konania dobre známe, ale v odôvodnení svojho rozhodnutia sa zameria na rozhodujúce skutočnosti, majúce súvis s kasačnými dôvodmi.

20. Z obsahu administratívneho spisu žalovanej kasačný súd zistil, nasledovné:

- žalovaná po zrušení rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. 620 910 6354 0 zo dňa 25. 01. 2019 doplnila dokazovanie v smere naznačenom v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. SR 9Sk/37/2019, keďže žalobca už v odvolaní proti tomuto rozhodnutiu zo dňa 21.11.2018 namietal, že dňa 18.06.2018 bola neurológom potvrdená ťažká polyneuropatia oboch končatín. Existencia nálezu zo dňa 04.03.2019 sa nepotvrdila.

- zdravotný stav žalobcu bol opätovne posúdený druhostupňovým posudkovým lekárom v Nitre. Súčasťou lekárskej správy zo dňa 19.11.2020 je odborný lekársky posudok, z ktorého vyplýva, že z doterajších lekárske vyšetrení je jednoznačne preukázaná základná choroba - cukrovka typ II. závislá od inzulínu a tabletiiek, kompenzovaná štyrmi dávkami inzulínu a príslušnými tabletkami. Všetky diabetologické vyšetrenia dokumentujú dobrú kompenzáciu ochorenia. Prítomná je ťažká neuropathia n. tibialis a peroneus fibularis ako jediná komplikácia diabetu. Z posudkového hľadiska platí, že ak je u cukrovky prítomná len jedna komplikácia, prislúcha tomuto postihnutiu miera poklesu 50 % - dolná hranica rozpätia. Ak by za rozhodujúce zdravotné postihnutie bola určená ťažká neuropathia n. tibialis, alebo ne. fibularis, patrila by im miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 35 % do 45 %, a to aj pri úplnom prerušení nervu, čo ešte v súčasnosti nie je preukázané.

- v administratívnom spise žalovanej sa nenachádzajú nasledovné doklady, ktoré mali byť podkladom na posúdenie podľa lekárskej správy zo dňa 19.11.2020: lekársky nález z diabetologického vyšetrenia zo dňa 11.02.2019, perfúzna a ventilačná scintigrafia pľúc zo dňa 29.03.2019, pľúcne vyšetrenie zo dňa 14.03.2019, neurologické vyšetrenia zo dňa 18.06.2018, 07.02.2019, 22.06.2020, interné vyšetrenie zo dňa 05.06.2019, EMG zo dňa 07.05.2019.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti najmä namietal, že správny orgán postupoval v rozpore s právnym názorom najvyššieho súdu v rozsudku sp. zn. 9Sk/37/2019. V bode 12 rozsudku sp. zn. 9Sk/37/2019 najvyšší súd vytýkal žalovanej nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie záveru, že cukrovka závislá od inzulínu s jednou komplikáciou (polyneuropatiou dolných končatín) podmieňuje práve a len 50 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z rozmedzia 50 % až 75 %. Zároveň v bode 15 zaviazal žalovanú, aby po doplnení dokazovania zadovážila nový posudok, v ktorom jej posudkový lekár riadne a presvedčivo odôvodní záver o percentuálnej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

22. Kasačný súd konštatuje, že posudzovanie zdravotného stavu fyzickej osoby a tým aj súvisiaceho zostatkového pracovného potenciálu je vecou výlučne odbornou - medicínskou, na ktoré súd nemá potrebné odborné znalosti. Vo veciach dôchodkového poistenia zdravotný stav a pracovnú schopnosť občanov posudzuje Sociálna poisťovňa vo forme lekárskej posudkovej činnosti pri výkone sociálneho poistenia s tým, že konkrétne túto činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (§ 153 ods. 5 cit. zákona). Závery posudkového lekára sú zachytené v lekárskej správe, súčasťou ktorej je odborný lekársky posudok

vrátane jeho odôvodnenia, v ktorom posudkový lekár objasňuje a odôvodňuje všetky skutočnosti na základe ktorých pristúpil k prijatiu konkrétneho záveru. Tento posudok je v konaní pred správnym súdom kľúčovým dôkazom, na ktorý je súd (vzhlľadom na absenciu odbornej - medicínskej erudovanosti) odkázaný, a preto je nutné klásť dôraz na jeho jednoznačnosť, úplnosť, určitosť a presvedčivosť. Tieto kritéria však spĺňa len taký posudok, v ktorom sa posudkový lekár riadne vysporiada so všetkými rozhodnými a pre danú vec relevantnými skutočnosťami, prihliadne pritom k účastníkom konania udávaným ťažkostiam a svoje posudkové závery náležite odôvodní.

23. Kasačný súd konštatuje, že vzhlľadom na absenciu relevantných lekárskeho nálezov z neurologických vyšetrení zo dňa 18.06.2018, 07.02.2019, 22.06.2020 je záver posudkového lekára o prítomnosti ťažkej neuropathie n. tibialis a peroneus fibularis ako jedinej komplikácie diabetu nepreskúmateľný. Vzhlľadom na absentujúcu žurnalizáciu administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu a žalovanej dáva kasačný súd žalovanej do pozornosti judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/40/1997 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/1998 (cit. „pojmom spis správneho orgánu sa rozumie úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí“) a naň nadväzujúce početné rozhodnutia, napr. 2Sžo/259/2008, 3Sžp/12/2011, 8Sžo/18/2011.

24. Vo vzťahu k namietanému nedostatočnému odôvodneniu 50 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť kasačný súd konštatuje, že žalovaná v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, hoci bolo rozsahom širšie ako rozhodnutie už zrušené najvyšším súdom, záver o 50 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť odôvodnila len tým, že z posudkového hľadiska platí, že ak je u cukrovky prítomná len jedna komplikácia, prislúcha tomuto postihnutiu miera poklesu 50 % - dolná hranica rozpätia. Takto určenému zdravotnému postihnutiu podľa kapitoly IV položky 1 písm. c) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. zodpovedá miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 až 75 %. Zo znenia citovanej položky je zrejmé, že pod ňu spadajú tak cukrovka s jednou ako aj viacerými komplikáciami. d závažnosti rôznych komplikácií, ktoré ťažko kompenzovateľná cukrovka vyvoláva. Zároveň však musí posudkový lekár postupovať tak, aby ním zvolená percentuálna miera ku konkrétnemu postihnutiu zodpovedala približnému zaradeniu tohto postihnutia v rámci možnej škály závažnosti všetkých možných postihnutí, ktoré má príslušná položka a príslušné písmeno postihnúť. Na určenie jednotlivých percentuálnych hodnôt miery poklesu sa uplatňuje metodika lekárskej posudkovej činnosti spôsobom, že dolná hranica mieru poklesu sa určí pri menej závažných chorobných stavoch z hľadiska hodnotenia funkčného stavu orgánu alebo systému (pozri rozsudok NSS SR sp. zn. 9Sk/11/2021). V danej veci však hodnotenie, že neuropatia je vo vzťahu k ostatným možným komplikáciám menej závažný chorobný stav, absentuje. Posudkový lekár musí vyhodnotiť aj stupeň závažnosti tej ktorej preukázanej komplikácie cukrovky, a nielen mechanicky prihliadnuť na počet týchto komplikácií. Z lekárskeho posudku zo dňa 19.11.2020 nie sú zrejmé dôvody, pre ktoré posudkový lekár stav žalobcu, s prihliadnutím na sťažovateľom aj žalovaným tvrdenú prítomnú ťažkú neuropatiu, posúdil na dolnej hranici rozpätia, preto kasačný súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku sťažovateľa, týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia lekárskeho posudku a tým aj preskúmaného rozhodnutia.

25. V ďalšom konaní žalovaná zadováži nový posudok, v ktorom posudkový lekár opätovne posúdi mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti u žalobcu, pričom zhodnotí aj závažnosť preukázanej komplikácie cukrovky a svoje posudkové závery náležite odôvodní. Zároveň žalovaná zabezpečí, aby súčasťou administratívneho spisu boli všetky podklady, na základe ktorých bude tento nový posudok a naň nadväzujúce nové rozhodnutie žalovanej vydané (§ 195 zákona o sociálnom poistení).

26. S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody zrušenia rozhodnutia žalovanej kasačný súd k ďalším námietkam sťažovateľa len všeobecne uvádza, že v súlade s ust. § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení sa miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Preto pokiaľ z lekárskeho posudku

vyplynie, že ako rozhodujúca diagnóza bola určená tá diagnóza, ktorej patrí vyššia miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť, je takýto postup správneho orgánu správny.

27. Sťažovateľ ďalej všeobecne namietal, že sa správny súd nevysporiadal s jeho námietkami o nezapočítaní časových období na účely výpočtu sumy invalidného dôchodku. V tejto súvislosti kasačný súd konštatuje, touto námietkou sťažovateľa sa už zaoberal najvyšší súd v bode 13 rozsudku sp. zn. 9Sk/37/2019, ktorý ju vyhodnotil ju ako nedôvodnú a po tomto rozsudku už žalobca túto žalobnú námietku neuviedol v správnej žalobe zo dňa 09.02.2021. Preto kasačný súd aj túto námietku sťažovateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

28. Námietku, že podľa príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny je sťažovateľ fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím podľa zákona č. 447/2008 Z.z. s mierou funkčnej poruchy 70%, vyhodnotil kasačný súd taktiež ako nedôvodnú. Posudkoví lekári úradov práce, sociálnych vecí a rodiny pre účely zákona č. 447/2008 u fyzickej osoby posudzujú mieru funkčnej poruchy, t. j. stratu, resp. zníženie telesných, zmyslových schopností alebo duševných schopností, ktoré majú vplyv na aktívny život, avšak nemusia mať vplyv na mieru jej schopnosť pracovať, ktorú posudzujú posudkoví lekári žalovanej podľa zákona o sociálnom poistení.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil podľa § 462 ods. 2 SSP tak, že zrušil preskúmané rozhodnutie žalovanej a vrátil jej vec na ďalšie konanie s pokynom pre ďalšie konanie uvedeným v bode 25. tohto rozsudku.

30. O náhrade trov celého konania vo vzťahu k žalobcovi bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 2 SSP tak, že ako úspešnému účastníkovi mu kasačný súd priznal právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania na krajskom a kasačnom súde v celom rozsahu.

31. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.